

at nå sådanne tal viser det sig da også, at der både er medregnet børn, hvor den ene forælder bare én dag har været på kontanthjælp, og børn af studerende osv. Og det er helt ude af proportioner, endda så meget, at jeg kan forstå, at også SF lægger afstand til rapporten.

Den anden rapport påstår, at der er ca. 30.000 personer, der er i en meget vanskelig økonomisk situation. Det vurderes ud fra en sammenligning med Forbrugerinformationens bud på et discountbudget på 6.150 kr. Der mangler jeg stadig væk at høre fra hr. Villy Søvnald, om han synes, det er det rigtige og det bedste udgangspunkt for en sådan vurdering.

Det, der især kan ærgre mig ved de to rapporter, er, at de bidrager til at fjerne fokus fra det, der er væsentligt, nemlig om det lykkes os at nå ud til dem, der vitterlig har det svært.

Nu kommer Finansministeriet med en samlet rapport, og forhåbentlig får vi så et bedre talmateriale at tage udgangspunkt i. Jeg tror, det vil være nyttigt for den videre debat at få afdækket, hvordan det reelt ser ud økonomisk, vel vidende, at økonomi jo ikke gør det alene. Det drejer sig jo nok så meget om personens livssituation og mulighed for aktivt at være med i samfundslivet.

Kl. 13.25

I Venstre ønsker vi at fortsætte den linje, der er lagt. Det skal kunne betale sig at arbejde. Der er ikke nogen, der på forhånd skal udelukkes som værende ikkearbejdsparate. Der skal være fokus på indsatsen over for udsatte grupper. Og indsatsen for at bryde den negative sociale arv skal fortsættes. Det er vores mål for videre velfærdsudvikling i Danmark.

Jeg skal så på vegne af Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen med de økonomiske forudsætninger i kommunaftalerne for 2004 og i finansloven har skabt grundlag for at forbedre velfærd. Folketinget konstaterer, at kommuner og amter i overensstemmelse med aftalen har budgetteret med en realvækst i de kommunale serviceudgifter.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at prioritere velfærd højt og følge udviklingen på velfærdsområderne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 34).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Eva Kjer Hansen nævnte i forlængelse af, hvad statsministeren tidligere har oplyst, at de der rapporter, der nu kommer fra uafhængige institutioner – CASA, Det Sociale Råd, Socialforskningsinstituttet, Red Barnet, Børnenes Kontor, Kirkens Korshær osv. – alle sammen giver et fuldstændig fortegnede billede, forstod jeg. Alt sammen er fortegnede. Derimod siger fru Eva Kjer Hansen sådan ligesom i det gamle Sovjetunionen: Heldigvis har vi et centraldepartement, vi har et finansministerium. De vil nu blive sat til at tegne det billede, som regeringen lige præcis gerne vil have frem.

Er det liberalt? Er det sådan udsprunget af liberal tankegang, at statsmagten fra nu af er dem, som bestemmer, hvad der er sandheden? Pravda hed det i gamle dage i Sovjet. Statsmagten bestemmer, men alle de frie, uafhængige lægger vi afstand til en for en.

Sig mig engang: Er det ikke en uhørt arrogance af en regering at tro, at den ved bedre om de her forhold end dem, der helt ude i forreste front arbejder med de her mennesker? Det synes jeg det er.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er godt, at vi har uafhængige institutter og foreninger m.v., der sørger for at levere nogle bidrag til debatten. Men jeg mener også, at jeg er i min gode ret til at sætte spørgsmålstegn, hvis der er noget i de rapporter, som jeg måske ikke synes er dækkende. Og jeg forstår, at hr. Villy Søvnald og jeg faktisk er enige om i forbindelse med SFI-rapporten, der hævder, at der er 200.000 fattige børn i Danmark, at det er lidt voldsomme tal, og at man dér godt kan sætte spørgsmålstegn ved den måde, det er opgjort på, hvorvidt et barn skal stemples som fattig eller ej.

Så fik jeg desværre ikke svar på, om hr. Villy Søvnald mener, at det at tage udgangspunkt i Forbrugerinformationens discountbudget på 6.150 kr. var det rigtige og det bedste for at diskutere, hvorvidt vi har et antal fattige eller ej i Danmark. Og det er lidt ærgerligt, at vi ikke fik svar på det spørgsmål, for det synes jeg er nok